

Iisus nu oferă omului daruri materiale exterioare lui, ci îi schimbă starea vieții: Patriarhul Daniel

În duminica în care creștinii ortodocși rememorează minunea Vindecării orbului din Ierihon, Patriarhul României a semnalat faptul că orbul singur și sărac a știut să ceară de la Mântuitorul schimbarea vieții lui, și nu bani sau hrană. El a înțeles că este vorba despre Iisus Cel care a vindecat o mulțime de bolnavi, ajutându-i astfel să-și schimbe viața lor nefericită.

Așadar, „Iisus nu oferă omului daruri materiale exterioare lui, ci îi schimbă starea vieții acestuia, îl ridică pe om din starea rea în care acesta se află la o viață nouă binecuvântată”.

Orbul de la Ierihon, dascăl pentru noi, cei de astăzi

Preafericirea Sa a spus că „orbul de la Ierihon, cel vindecat de Iisus, a devenit, prin credința și prin recunoștința sa, un dascăl pentru oamenii din timpul său și pentru noi, cei de astăzi”.

De aceea, am identificat în omilia rostită de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel

duminică, 27 ianuarie 2019, la Paraclisul „Sf. Grigorie Luminătorul” din Reședința Patriarhală, motivele pentru care orbul de la Ierihon ne poate fi dascăl.

De ce? Pentru că deși nu vedea cu ochii trupești, avea totuși o vedere sau o simțire duhovnicească puternică, avea credință puternică în sufletul său și pentru că nu a ratat unica șansă a vindecării lui, iar apoi a mers după Hristos, devenind un misionar mărturisitor.

Vederea duhovnicească a orbului

Părintele Patriarh a menționat că orbul de la Ierihon, deși nu vedea cu ochii trupești, vedea duhovnicește prin credință.

Avea o altă simțire decât cea a simțurilor trupești, simțirea puterii vindecătoare a lui Dumnezeu lucrând în Iisus din Nazaret, simțea oarecum adevărul că Iisus este Dumnezeu-Omul în mijlocul oamenilor.

Așa și noi, „îndată ce simțim ajutorul lui Dumnezeu în viața noastră trebuie să-l mulțumim cu recunoștință și să-l urmăm Lui”, a recomandat Patriarhul Daniel. Adică „să ascultăm ceea ce El ne învață și să cultivăm ceea ce El ne transmite prin iubirea și sfințenia Lui”.

”Vezi! Credința ta te-a mântuit

Iubirea milostivă a Mântuitorului Iisus Hristos și credința puternică a orbului sunt cele două aspecte care ne rețin atenția în mod deosebit în Evanghelia din Duminica a 31-a după Rusalii.

Învățăm de la „dascălul” din Ierihon, prin cuvintele Părintelui Patriarh, că „Mântuitorul Iisus Hristos nu este indiferent la suferința celor bolnavi. El ascultă mai ales acele cereri sau rugăminți ale bolnavilor care izvorăsc din credință puternică și rugăciune stăruitoare”.

Preafericirea Sa a menționat că adesea, Iisus, înainte de vindecarea unor bolnavi, vrea să constate cât de mare este credința lor.

„De ce? Pentru că ei să conlucreze cu El în vindecare, adică să participe cu toată voința și dorința lor la primirea darului sănătății depline. Cu alte cuvinte, Iisus vrea ca, odată cu refacerea sănătății oamenilor, să se refacă și legătura personală a acestora cu Dumnezeu, Izvorul vieții și al tuturor darurilor benefice pentru om”.

De aceea, Iisus îl întreabă pe orb: „ce vrei să-ți fac?”, nu „ce vrei să-ți dau?” și apoi i-a dat vederea împreună cu o nouă viață binecuvântată.

Oamenii îi spuneau să tacă, el mai tare striga

Cei care mergeau înaintea lui Iisus și anunțau venirea Lui i-au cerut acestui orb să tacă (Luca 18:39). L-au oprit să mai strige, probabil crezând că orbul îi va cere Mântuitorului Iisus Hristos bani sau hrană.

El însă mai tare striga. De ce? „Pentru a nu pierde șansa unică a vindecării sale. Avea o credință puternică în sufletul său că numai Iisus din Nazaret îi poate dăruia lumina ochilor”.

Din acest gest al orbului aflăm comportamentul pe care trebuie să-l aibă un om aflat în suferință sau boală rugându-se stăruitor lui Dumnezeu, chiar dacă i se cere să tacă.

Când bolnavul se roagă lui Dumnezeu ca să fie vindecat, se întâmplă uneori să vină asupra lui ispite din partea unor oameni care încearcă să-l împiedice să se roage sau să se apropie de Dumnezeu, întrucât ei nu participă la suferința celui bolnav.

Așadar, văzând nădejdea orbului și mila lui Dumnezeu nu ar trebui să considerăm boala ca fiind „o fatalitate ce trebuie tratată cu resemnare”.

Din cerșetor, orbul devine un misionar mărturisitor

După ce a primit vindecarea de la Iisus Hristos, orbul din Ierihon „mergea după El, slăvind pe Dumnezeu” (Luca 18:43). „Înțelegem acum de ce, la început, Iisus nu S-a dus lângă orbul care-L chema la marginea drumului, ca să-l vindece acolo, ci a poruncit ca acesta să fie adus lângă El, în mijlocul drumului”, a subliniat Patriarhul Daniel.

Iisus știa că orbul, odată vindecat, va merge cu El pe același drum al binevestirii iubirii milostive a lui Dumnezeu față de oameni.

Din cerșetor de la marginea drumului ajutat de alții din milă, orbul de la Ierihon devine un misionar mărturisitor, preamărind pe Dumnezeu Care l-a vindecat prin omul Iisus din Nazaret, prin Fiul lui Dumnezeu devenit Om pentru mântuirea oamenilor.

”Dascăl pentru oamenii din timpul său și pentru noi, cei de astăzi

Pe lângă numeroasele învățături desprinse din exemplul nevăzătorului din Ierihon, Preafericitul Părinte Patriarh a evidențiat la final faptul că Biserica de la el a învățat să se roage stăruitor.

Văzând rugăciunea orbului de la Ierihon, Biserica a învățat să stăruie în rugăciune, invocând mila sau iubirea milostivă a lui Dumnezeu cu aceste cuvinte: „Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!” sau „Doamne, miluiește!.

Dacă noi ne rugăm stăruitor Mântuitorului Iisus Hristos, ca și orbul de la Ierihon, cu credință puternică, în vreme de suferință sau în vreme de încercare, zicând: „Doamne, miluiește!”, atunci vom vedea duhovnicește prezența lui Hristos lângă noi, vom auzi duhovnicește cum ne cheamă tainic spre El, pe noi, cei aflați la „marginea drumului vieții”, și vom simți cum ne vindecă și ne ia cu El pe calea mântuirii, pentru a mărturisi în lume iubirea Preasfintei Treimi. Amin!

În paraclisul „Sf. Grigorie Luminătorul”, aflat la ultimul etaj al turnului de pe latura de nord-vest a Reședinței patriarhale, slujesc și participă la programul liturgic viețuitorii reședinței patriarhale de la sărbătoarea Sfântului Dimitrie, până la sărbătoarea Sfântului Gheorghe.

În cealaltă parte a anului slujbele se oficiază în paraclisul istoric cu hramul „Sfântul Gheorghe” al Reședinței patriarhale.

(basilica.ro / Foto credit: ZL)